

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemeen deel

De artikelen 74 tot en met 77 van de ontwerp-Staatsregeling geven enkele voorschriften over de Algemene Rekenkamer. De Algemene Rekenkamer is een onafhankelijk controleorgaan dat is belast met het onderzoek naar de doelmatigheid en rechtmatigheid van de ontvangsten en uitgaven van het land (artikel 74 ontwerp- Staatsregeling). Volgens artikel 74, eerste lid, van de ontwerp-Staatsregeling worden de inrichting en bevoegdheid van de Algemene Rekenkamer bij landsverordening geregeld.

Dit ontwerp is gebaseerd op de landsverordening Algemene Rekenkamer Nederlandse Antillen 2002 (PB 2002, 135), die de landsverordening van 6 april 1956 (PB 1956, 35) geheel heeft vervangen. De verwijzingen naar de eilandgebieden en de verschillende overgangsbepalingen uit de Antilliaanse verordening zijn hier weggelaten. Een verschil ten opzichte van de Antilliaanse regeling is de schorsing en het ontslag van de leden en plaatsvervangende leden. Waar dit in de Antilliaanse regeling in handen is van de Gouverneur, is in dit ontwerp de schorsing en het ontslag een zaak voor het Gemeenschappelijk Hof van Justitie. Dit houdt verband met artikel 75, vierde lid, uit de ontwerp-Staatsregeling dat bepaalt dat de leden van de Rekenkamer in de gevallen bij landsverordening bepaald door het Hof van Justitie kunnen worden geschorst of ontslagen.

2. Bijzonder deel

Artikel 1

De woorden "in de ruimste zin" duiden erop dat de controlebevoegdheid van de Rekenkamer op het geldelijk en materieel beheer van de overheidsadministratie niet aan enige beperking is onderworpen. Het is dus niet mogelijk enig deel van die administratie aan de controle van de Rekenkamer te onttrekken. In dit verband wordt ook verwezen naar artikel 42.

Artikel 2

In dit artikel is de procedure aangegeven die gevolgd moet worden wanneer zich onder de leden of plaatsvervangende leden een vacature voordoet en is gebaseerd op artikel 75, tweede lid, van de ontwerp-Staatsregeling. De procedure beoogt te waarborgen dat de voorzitter, de leden en de plaatsvervangende leden het vertrouwen hebben van zowel de Rekenkamer als de Staten.

Dit artikel bepaalt dat de Staten bij het doen van hun voordracht aan de Gouverneur

zodanig acht slaan op de door de Rekenkamer opgestelde aanbevelingslijst als hun dienstig voorkomen. De Staten dienen bij hun voordracht aan de Gouverneur een keuze te doen uit de door de Rekenkamer aanbevolen kandidaten.

Artikel 3

Volgens de Nederlands-Antilliaanse landsverordening dienen leden van de Rekenkamer tenminste dertig jaar te zijn. Er is geen goede reden voor het handhaven van deze leeftijdseis die bovendien problematisch is in het licht van de eis van gelijke behandeling. Daarom wordt voorgesteld de leeftijdseis te laten vervallen.

Artikel 6

Dit artikel ziet op met het lidmaatschap van de Rekenkamer onverenigbare ambten. Volgens artikel 75, zesde lid, van de ontwerp-Staatsregeling is het bepaalde in het zesde tot en met het tiende lid, van artikel 70 van overeenkomstige toepassing op de leden van de Rekenkamer. Artikel 70, zesde lid, geeft een lijst met onverenigbaarheden van functies voor de leden van de Raad van Advies. Volgens artikel 70, achtste lid, van de ontwerp-Staatsregeling kan bij landsverordening ten aanzien van andere betrekkingen worden bepaald, dat zij niet gelijktijdig met het lidmaatschap kunnen worden uitgeoefend. In het eerste lid van artikel 6 van deze ontwerp-landsverordening is bepaald dat het ambt van lid van de Rekenkamer onverenigbaar is met elk ander openbaar ambt, waaraan een vaste beloning, toelage of prestatiegeld van het land of van een krachtens wettelijke regeling in het leven geroepen instelling is verbonden. Deze regeling gaat beduidend verder dan de regeling over onverenigbaarheden van de leden van de Raad van Advies in de ontwerp-landsverordening Raad van Advies. Dit houdt verband met de omstandigheid dat de onafhankelijkheid van de leden van Rekenkamer in de Staatsregeling met meer waarborgen is omgeven in vergelijking met de Raad van Advies. Daarbij past een uitsluiting van alle betaalde nevenfuncties, zoals voorgesteld in het eerste lid.

Het tweede lid van artikel 6 geeft een algemene instructie en is opgenomen in verschillende wetgevingen in het Koninkrijk, zoals de ontwerp-landsverordening Integriteitsbevordering ministers en de Wet op de Raad van State.

Artikel 7

De bepaling bevat de eed is een overname van artikel 77 van de ontwerp-Staatsregeling.

Artikel 8

De taak van de leden van de Algemene Rekenkamer is die van een toezichthouder die een objectief oordeel moet uitspreken aan de hand van de aan hen voorgelegde stukken. Hun werkzaamheden vergen dan ook geen volledige dagtaak. In verband hiermede worden de leden niet bezoldigd doch Iigt het in de rede hen een jaarlijkse remuneratie toe te kennen, temeer omdat hun functie onverenigbaar is met de in artikel 6, eerste lid, genoemde functies.

De remuneratie van de plaatsvervangende leden ligt lager dan die van de leden doch zij genieten een presentiegeld voor de door hen bijgewoonde vergaderingen.

Wanneer zij voor langer dan een maand voor een lid waarnemen is het derde lid van toepassing.

Artikel 9

Volgens artikel 75, vierde lid, van de ontwerp-Staatsregeling kunnen de leden van de Algemene Rekenkamer door het Gemeenschappelijk Hof van Justitie worden geschorst of ontslagen. Artikel 16, derde lid, van de (ontwerp) rijkswet gemeenschappelijk Hof van Justitie geeft de mogelijkheid om het Hof van Justitie of de leden de hun bij landsverordening opgedragen taken te vervullen. Wanneer een van de in het eerste lid genoemde gevallen zich voordoet is de ontslag-verlening imperatief. De gronden zijn ontleend aan de Antilliaanse landsverordening Algemene Rekenkamer 2002 en sluiten aan bij die voor de leden van de Raad van Advies in de ontwerp-landsverordening Raad van Advies.

Anders dan in de gevallen die het eerste lid noemt, laten de gevallen die het tweede lid noemt ruimte voor een subjectieve oordeelsvorming. Het tweede lid is een overname van de Antilliaanse landsverordening Algemene Rekenkamer 2002. Bij onderdeel b valt te denken aan wangedrag of gebleken voortdurende onachtzaamheid in de vervulling van het ambt.

Artikel 10

Deze bepaling geeft redenen voor schorsing en is ontleend aan de ontwerp-landsverordening Raad van Advies en de ontwerp rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie.

Artikel 11

Dit procedurevoorschrift is ontleend aan de ontwerp-landsverordening Raad van

Advies en de ontwerp rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie.

Artikel 16

"Ontstentenis" ziet op het geval dat er een vacature bestaat. Het eerste lid regelt de vervanging van de voorzitter door een lid ook in geval van "belet", waaronder moet worden verstaan plotselinge verhindering in verband met een onvoorzien voorval.

Artikel 17

De voorgestelde tekst van artikel 17 (dat overeenstemt met artikel 47 van hoofdstuk IV "De Algemene Rekenkamer" van de Nederlandse Comptabiliteitswet) opent de mogelijkheid dat in een vergadering waarin twee leden aanwezig zijn besluiten kunnen worden genomen. Bij staking van stemmen beslist de stem van de voorzitter. De voorzitter wordt ook bij belet, en niet alleen bij afwezigheid of ontstentenis door een der leden vervangen. De aanwezigheid van de secretaris voor het nemen van rechtsgeldige besluiten wordt niet vereist.

Artikel 18

Dit artikel verbiedt de leden, de plaatsvervangende leden en de secretaris vergaderingen van de Algemene Rekenkamer bij te wonen, indien daar onderwerpen aan de orde komen die rechtstreeks henzelf dan wel personen met wie zij door nauwe familie- of andere banden zijn verbonden, aangaan.

Artikel 20

Dit artikel legt vast dat niemand, die, op welke wijze of onder welke omstandigheden dan ook geld of goederen aan het Land toebehorend onder zich heeft, zich aan de plicht tot het afleggen van verantwoording omtrent het gevoerde beheer van openbare middelen, kan onttrekken. De verantwoordelijkheid blijft voor de rekenplichtige onverminderd bestaan, ingeval de gelden of goederen door hem ten dele zijn toevertrouwd aan onder hem ressorterend personeel. In verband hiermede dienen de in artikel 25 bedoelde personen zich regelmatig ervan te overtuigen, dat ook de gelden of goederen, welke door hen aan anderen zijn toevertrouwd, aanwezig zijn en goed worden beheerd.

Artikel 21

De in dit artikel opgenomen verplichting is een uitvloeisel van de in artikel 20

geregelde rekenplichtigheid.

Artikel 22

De overzichten in dit artikel bedoeld, vormen de basis van de controlewerkzaamheden. Het verschaffen van deze informatie dient standaard te gebeuren en dus ingebed te zijn in de normale processen van de financiële vastleggingen. De ontwikkelingen op het gebied van de automatisering hebben nieuwe mogelijkheden geopend om informatieverschaffing standaard te doen plaatsvinden, zonder dat speciaal hiervoor door de betreffende afdelingen capaciteit of middelen dienen te worden gereserveerd. Indien de technische mogelijkheden onvoldoende blijken is het vanzelfsprekend dat eerst met de gezagsdragers afspraken worden gemaakt, teneinde deze afspraken vervolgens in de normale werkprocessen van de desbetreffende afdelingen te kunnen inbedden. Het tweede lid is zo ruim mogelijk geformuleerd, opdat de Algemene Rekenkamer kan beschikken over alle overzichten, welke zij ter beoordeling van het gevoerde beheer nodig acht.

Artikel 23

In dit artikel worden de doelstellingen aangegeven van de door de Algemene Rekenkamer verrichte onderzoeken. Deze doelstellingen worden zo ruim mogelijk omschreven opdat de Algemene Rekenkamer in staat zal zijn een gefundeerd oordeel uit te spreken naar aanleiding van de door haar verrichte controles. Uitgangspunt daarbij is financieel zelfbeheer per ministerie.

Intussen mag niet van de Algemene Rekenkamer worden verwacht dat zij haar eindoordeel volledig baseert op een eigen controle van het gehele geldelijk en materieel beheer. De uitvoerende macht heeft immers gelet op haar verantwoordelijkheid tegenover de vertegenwoordigende lichamen de beschikking over eigen controleinstanties waarvan de voornaamste is de Stichting Overheidsaccountants Bureau (SOAB). De Rekenkamer kan gebruik maken van de resultaten van de hiervoor bedoelde interne controles.

Wel behoudt de Rekenkamer steeds het recht om wanneer zij dat nodig oordeelt zelf tot in de kleinste details van het beheer door te dringen, en kan zij erop toezien dat aan de opmerkingen van de controlediensten aan de executieve door deze de nodige aandacht wordt geschonken. Afhankelijk van de wijze waarop de controle door de interne controleurs wordt verricht kan de Rekenkamer derhalve haar eigen controle

inperken of uitbreiden.

Het onderzoek van de jaarrekeningen is een jaarlijks terugkerende taak van de Rekenkamer ten behoeve van de Staten. De door hen ter zake uitgebrachte rapporten vormen voor de Staten het materiaal op basis waarvan zij een oordeel kunnen geven over de jaarrekeningen.

Artikel 24

Dit artikel ligt in het verlengde van artikel 21. Aan de Algemene Rekenkamer wordt opgedragen toe te zien op de tijdige afwikkeling van vorderingen en schulden van het Land. Deze taak ligt weliswaar reeds besloten in de in artikel 1 opgenomen formule "controle op het geldelijk en materieel beheer in de ruimste zin" doch wordt niettemin in dit artikel expliciet genoemd.

Artikel 25

De Stichting Overheidsaccountants Bureau (SOAB) is, zoals hierboven reeds werd vermeld, het belangrijkste interne controleorgaan voor de landsoverheid. Onder "aangewezen accountant" in de zin van dit artikel dient dan ook de genoemde instantie te worden verstaan. De doelstellingen van de SOAB zijn vermeld in artikel 3 van haar statuten. De Algemene Rekenkamer zal op grond van overwegingen van efficiency van de resultaten van de door de SOAB verrichte onderzoeken gebruik kunnen maken doch maakt zelf uit in welke mate zij dit zal doen. Het is verder niet ongebruikelijk dat een externe accountant -de term "anderen" in het eerste lid doelt op deze categorie- een opdracht tot onderzoek van de overheid krijgt. De Algemene Rekenkamer is in een dergelijk geval bevoegd om over al het materiaal te beschikken dat de externe accountant onder zijn naam heeft, en die de Rekenkamer voor de uitoefening van haar taak nodig heeft. De externe accountant heeft de verplichting de verzochte gegevens aan de Rekenkamer over te leggen.

Artikel 26

Dit artikel beoogt iedere twijfel weg te nemen ten aanzien van de reikwijdte van de bevoegdheid van de Algemene Rekenkamer informatie te vorderen die zij voor de uitoefening van haar taak nodig heeft. Deze informatie heeft niet alleen betrekking op cijfermatige informatie doch doelt op informatieverzorging en - vergaring in de meest uitgebreide zin.

Artikel 27

In dit artikel wordt vastgesteld welke weg de Algemene Rekenkamer moet volgen indien overleg met de in dit artikel genoemde instanties niet tot het gewenste resultaat leidt.

Artikelen 28 en 29

Deze artikelen geven de weg aan die bewandeld dient te worden ingeval er sprake is van bezwaren van de Algemene Rekenkamer ten aanzien van het gevoerde financiële beheer en de verantwoording daarover. Bij haar onderzoek ten aanzien van genoemde punten kan de Rekenkamer namelijk onjuistheden met betrekking tot de rechtmatigheid constateren.

Ook kan het voorkomen dat het onderzoek niet tot een redelijke mate van zekerheid ten aanzien van de rechtmatigheid leidt. De onjuistheden kunnen aanleiding geven tot bezwaren die de Rekenkamer ter kennis zal brengen van de betrokken minister. Het betrokken orgaan zal er naar moeten streven de bezwaren van de Rekenkamer op te heffen. Bezwaren ten aanzien van onjuistheden kunnen betrekking hebben op niet-deugdelijke weergave van (groepen van) posten en/of rechtmatigheid van (groepen van) posten. De minister kan de bezwaren van de Rekenkamer bij voorbeeld opheffen door een foutieve aanwijzing op een begrotingsartikel te corrigeren.

Door het treffen van de nodige maatregelen kan het betrokken bestuursorgaan voorkomen dat in de toekomst de door de Rekenkamer geconstateerde fouten opnieuw worden ge-maakt. In de aard en de omvang van de getroffen maatregelen zou de Rekenkamer aan-leiding kunnen vinden het bezwaar op te heffen. Heft een minister het bezwaar van de Rekenkamer ten aanzien van de rechtmatigheid niet op dat zal de Staten moeten worden benaderd teneinde door middel van een landsverordening -een indenniteitsprocedure- het bezwaar op te heffen.

Het kan ook voorkomen dat de Rekenkamer geen aanwijsbare onjuistheden met betrekking tot de deugdelijkheid van de financiële verantwoording of de rechtmatigheid van bepaalde posten constateert maar zich ook geen redelijke mate van zekerheid kan ver-schaffen dat deze onjuistheden niet voorkomen. De oorzaak hiervan kan gelegen zijn in:

tekortkomingen in de administratieve organisatie (inclusief interne controle)

bij het Land;

tekortkomingen met betrekking tot de bestrijding van misbruik en oneigenlijk

gebruik bij de uitvoering van wettelijke regelingen; tekortkomingen in de interne accountantscontrole. De Algemene Rekenkamer kan immers, zoals hierboven reeds werd opgemerkt, gebruik maken van de controles van de SOAB. Als dat niet mogelijk is doordat de SOAB bijvoorbeeld niet alle baten, lasten en balansmutaties gecontroleerd, zal het voor de Rekenkamer moeilijk, zo niet onmogelijk zijn een oordeel te geven over dat deel van het gevoerde financiële beheer.

Al deze tekortkomingen kunnen leiden tot bezwaren van de Rekenkamer ten aanzien van het financiële beheer. Ook deze bezwaren zal een minister moeten trachten op te heffen.

Worden deze bezwaren naar het oordeel van de Rekenkamer niet in voldoende mate opgeheven, bij voorbeeld omdat de Rekenkamer er niet van overtuigd is dat de tekortkomingen in de toekomst niet opnieuw zullen voorkomen, dan kan dit evenwel niet leiden tot een indemniteitsprocedure in de vorm van een landsverordening, aangezien door de Rekenkamer geen strijdigheid met wettelijke regelingen in de zin van het eerste lid van artikel 29 werd geconstateerd. Het derde lid van artikel 29 voorziet erin dat de Rekenkamer van dergelijke gevallen melding maakt in het verslag bedoeld in artikel 38 en eventueel daaromtrent een aantekening kan plaatsen bij de ontwerpen tot vaststelling van het slot der rekening door het Land. De betrokken minister is op grond van het vierde lid verplicht in een aanvullende toelichting op het voorstel tot vaststelling van het slot der rekening te reageren op de door de Rekenkamer gemaakte bezwaren als bedoeld in het derde lid.

Artikel 30

Het doelmatigheidsonderzoek heeft betrekking op de vraag of de middelen van het Land zodanig zijn aangewend, dat zij het meeste rendement hebben opgeleverd, met andere woorden, of daarmee zoveel mogelijk van de beoogde beleidsdoelstellingen zijn gerealiseerd. Een rechtmatige besteding is niet voldoende voor een gunstig oordeel van de Algemene Rekenkamer de middelen van het Land dienen ook zo efficiënt en effectief mogelijk te worden geïnd en ingezet. Dat behoort eveneens tot de zorg van de politiek verantwoordelijken, waarop zij door de Staten kunnen worden aangesproken. Het eerste lid draagt de Algemene Rekenkamer op bij haar onderzoekwerkzaamheden ook aandacht te schenken aan de organisatie van het Land. Dat betekent dat zij ook de taak heeft te bezien of het Land toegesneden is op zijn taak, waarbij vragen beantwoord moeten worden met betrekking tot efficiency

en effectiviteit.

Ook het beheer van bankrekeningen op naam van het Land vallen onder het doelmatigheidsonderzoek van de Algemene Rekenkamer.

Artikelen 31 en 32

Artikel 31 biedt de mogelijkheid aan de Staten om de Algemene Rekenkamer te verzoeken bepaalde onderzoeken te verrichten.

Artikel 32 opent voor de Algemene Rekenkamer de mogelijkheid, na verkregen goedkeuring van de Staten, zich met andere werkzaamheden te belasten.

Artikel 33

Bij landsverordening van 23 september 1999 (P.B. 1999, no. 147) werden in de vigerende Landsverordening Algemene Rekenkamer voorschriften opgenomen inzake het onderzoek door de Rekenkamer naar de bestuurlijke integriteit van politieke gezagsdragers en overheidsdienaren. Deze voorschriften zijn in artikel 33 neergelegd.

Artikel 34

De in het eerste lid van dit artikel bedoelde afspraken kunnen onder meer betrekking hebben op het beschikbaar stellen door de Rekenkamers der landen van het Koninkrijk onderling van deskundigen voor het verrichten van specifieke onderzoeken. De regeling van een structurele samenwerking tussen de Rekenkamers van het Koninkrijk dient echter gebaseerd te worden op artikel 38, eerste lid van het Statuut.

Het tweede lid ziet op afspraken inzake uitwisseling van actuele informatie die in algemene zin voor de functionering van Rekenkamers van belang zijn.

Artikel 35

Het komt in de praktijk voor dat internationale organisaties financiële steun verlenen aan Nederlands-Antilliaanse instellingen of ten behoeve van bepaalde projecten op Sint Maarten. Hierbij kan in de eerste plaats worden gedacht aan subsidies die door de Europese Unie worden verstrekt. In een dergelijk geval is de Rekenkamer van de Europese Unie op grond van Europese regelgeving belast met de controle op de besteding van de verstrekte financiële steun.

Artikel 35 wil er in voorzien dat in gevallen als hiervoor bedoeld of in andere

daarmee vergelijkbare situaties, afspraken kunnen worden gemaakt tussen de Sint Maartense Rekenkamer en een buitenlandse Rekenkamer over de wijze waarop en de voorwaarden waaronder de Rekenkamers samenwerken, dan wel over de wijze waarop de Rekenkamer van Sint Maarten op verzoek van de buitenlandse Rekenkamer het onderzoek uitvoert.

Artikel 36

Het financieel beheer door overheidsvennootschappen en stichtingen kan onderworpen zijn aan controle door externe accountants. Artikel 36 maakt de Rekenkamer bevoegd ook zelf een onderzoek in te stellen, waarbij zij gebruik kan maken van de door de administratie verstrekte gegevens.

Artikel 37

Gezien de relatief kleine omvang van haar personeelsformatie zal de Algemene Rekenkamer in de praktijk in bepaalde gevallen bij haar onderzoeken behoefte kunnen hebben aan deskundigheid die binnen haar eigen formatie niet beschikbaar is. Artikel 37 opent de mogelijkheid in dergelijke gevallen externe deskundigen in te schakelen.

Artikel 41

Dit artikel moet worden gezien als een aanvulling op artikel 26. Teneinde haar taak op doelmatige wijze te kunnen uitoefenen moet de Rekenkamer kunnen beschikken over alle stukken die het begrotings- en financieel beheer betreffen.

Artikel 42

Deze bepaling ziet op de verplichting voor alle instellingen en rechtspersonen die subsidie van het Land genieten of het beheer voeren over geld dat door het Land is verstrekt, om overzichten te doen toekomen aan de Rekenkamer. Uit het tweede lid blijkt dat de verplichting ook slaat op gemeenschappelijke instellingen, zoals het Gemeenschappelijk Hof van Justitie, zoals geregeld in een onderlinge regeling tussen de (nieuwe) landen.

Artikelen 44 en 45

Deze artikelen beogen ook onderzoek van "geheime uitgaven" door de Algemene Rekenkamer mogelijk te maken. In een moderne regelgeving is het niet toelaatbaar

dat de besteding van publieke middelen voor een deel aan het oog van het onafhankelijk controleorgaan wordt onttrokken.

Van de andere kant behoren deze uitgaven tot een categorie, die niet voor gedetailleerde openbaarmaking of kennisneming door derden bestemd is, gezien het Landsbelang. Dit maant tot de grootst mogelijke beperking en voorzichtigheid ten aanzien van de personen en of instanties die bevoegd zijn tot het autoriseren dan wel kennisneming van deze uitgaven.

Artikel 46 bepaalt dan ook, dat mededelingen betrekking hebbende op deze uitgaven door de Algemene Rekenkamer uitsluitend gedaan kunnen worden aan de Minister President.

Artikel 47

Het spreekt vanzelf dat degenen die in het kader van deze landsverordening onderzoek verrichten, zorgvuldigheid moeten betrachten ten aanzien van de gegevens die zij onder ogen krijgen. Deze mogen in principe alleen worden gebruikt voor zover zij nodig zijn voor het opstellen van een rapport en dus in principe alleen worden aangewend binnen het kader van de taak van de Algemene Rekenkamer. Hierop bestaat één uitzondering, die in het tweede en derde lid is neergelegd. Deze heeft betrekking op de situatie waarin sprake is van een vermoeden van een strafbaar feit of van een onderzoek daarnaar. In een dergelijk geval behoort het niet tot de taak van de Algemene Rekenkamer het onderzoek tot dat terrein uit te breiden. Zodra een vermoeden van een strafbaar feit bij haar ontstaat, zal zij de instanties moeten inlichten, tot wier bevoegdheden een nader onderzoek daarnaar wel behoort.

Het gaat daarbij om het openbaar ministerie en de Landsrecherche. De Algemene Rekenkamer zal met deze instanties tot afspraken moeten komen over de wijze waarop in de praktijk ten aanzien van dergelijke gevallen moet worden gehandeld. Daarbij zal bij-voorbeeld aan de orde moeten komen, in welk stadium de Algemene Rekenkamer het openbaar ministerie of de Landsrecherche dient in te schakelen.

Artikel 48

Rapporten van de Algemene Rekenkamer zijn openbaar zodra zij door de Staten zijn ontvangen. In deze rapporten worden de resultaten van het onderzoek neergelegd en wordt tevens, voorzover nodig, rekening gehouden met het commentaar van de instanties waarop het onderzoek betrekking heeft. Het is ongewenst dat vroegtijdig,

dus nog vóór dat commentaar is verwerkt, een rapport in concept vorm in de openbaarheid wordt gebracht.

Artikel 49

Om zijn taak goed te kunnen uitvoeren is het noodzakelijk dat de Rekenkamer beschikt over voldoende mensen en middelen. Ten einde dit te waarborgen wordt voorgesteld dat de Staten, in overeenstemming met de Rekenkamer en de betrokken minister, de Algemene Rekenkamer alle faciliteiten geven voor een goede en onafhankelijke taakuitoefening. Volgens het tweede lid voert de voorzitter van de Rekenkamer het begrotingsbeheer. Deze bepaling is nieuw.

Artikel 50

Deze bepaling is noodzakelijk teneinde de Algemene Rekenkamer in staat te stellen de informatie die zij nodig heeft voor haar onderzoek te verkrijgen. Schending van de in artikel 47 neergelegde geheimhoudingsplicht is reeds strafbaar op grond van het Wetboek van Strafrecht. Er is daarom geen noodzaak om een schending in dit ontwerp afzonderlijk strafbaar te stellen.